

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

30. SRPNA 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 1. Úvod
Katecheze papeže
Františka
z 5. srpna 2020,
knihovna Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

Svatý Jan z Rily
Libor Rösner
- strana 4 -

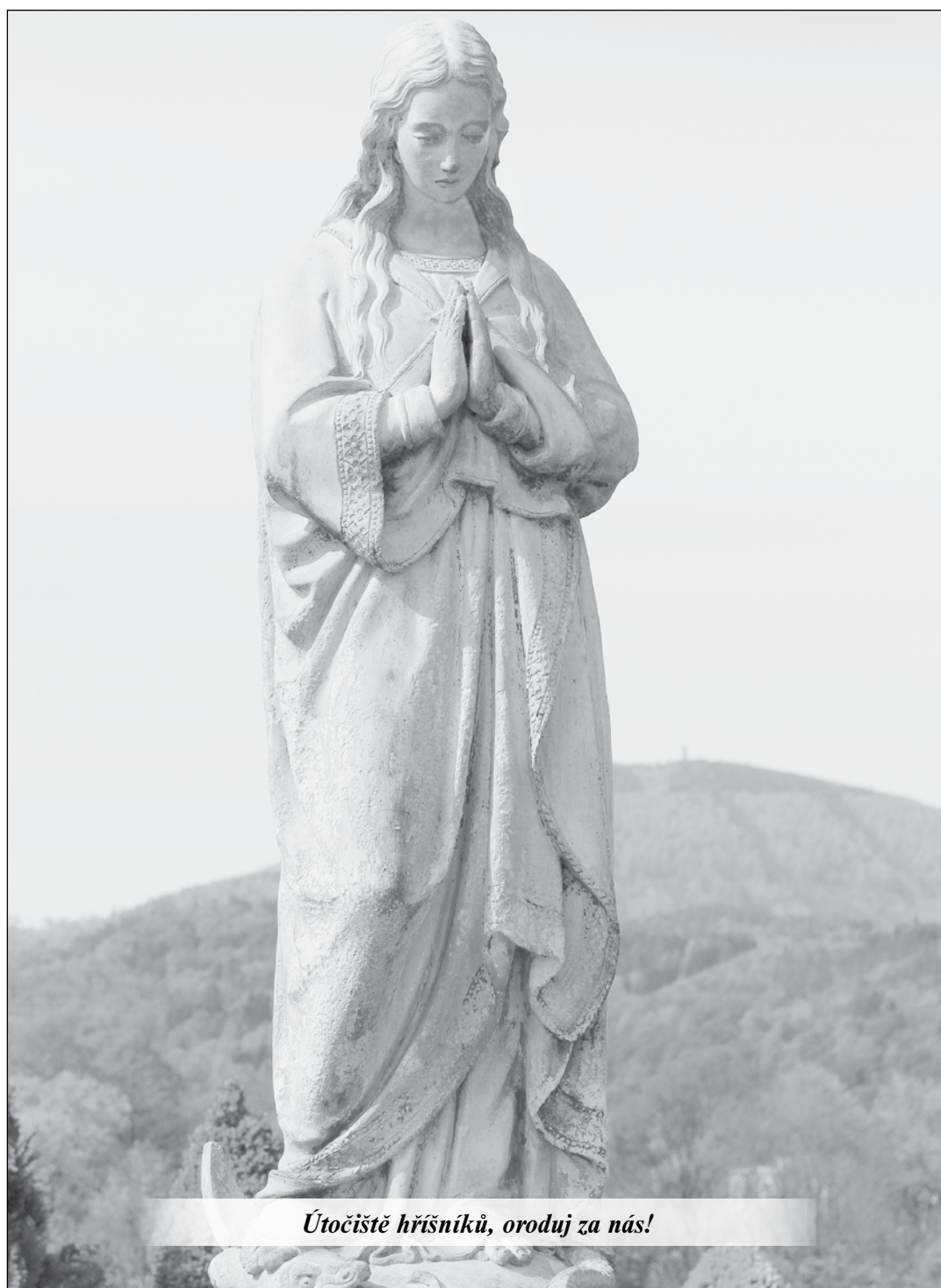
Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (17)
- strana 5 -

Diktatura versus naděje
- strana 6 -

Nejkrásnější květ ráje (18)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

**Křest udělovaný
pozměněnými
svátostnými formulami
je neplatný**
- strana 9 -

**Deset lekcí Matky
Angeliky o Eucharistii**
- strana 11 -

Útočiště hříšníků, oroduj za nás!

Uzdravit svět - 1. Úvod

Katecheze papeže Františka z 5. srpna 2020, knihovna Apoštolského paláce v Římě

(Mk 2,1-5.10)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Pandemie působí nadále hluboké rány a demaskuje naši zranitelnost. Mnoho je zesnulých, mnoho nemocných na všech kontinentech. Mnoho lidí a mnoho rodin prožívá nejistotu v důsledku sociálně-ekonomických problémů, jež postihují zejména ty nejhudší.

Proto musíme mít oči pevně upřeny na Ježíše (srov. Žid 12,2), uprostřed této pandemie hledět na Ježíše, a v této *vřře* obsáhnout *naději* Božího království, které nám přináší Ježíš (srov. Mk 1,5; Mt 4,17; *Katechismus katolické církve*, 2816). Království zdraví a spásy už je mezi námi (srov. Lk 10,9). Království spravedlnosti a pokoje se projevuje ve skutcích *lás-*

ky, jimiž roste naděje a sílí víra (srov. 1 Kor 13,13). V křesťanské tradici jsou *vřra*, *naděje a láska* mnohem víc než pocity a stanoviska. Jsou to ctnosti, které do nás vlévá milost Ducha Svatého (srov. KKC, 1812-1813): dary, jež nás uzdravují a činí z nás lékaře; dary, jež nám otevírají nové

Pokračování na str. 13

Svedeni Trojjediným Bohem...
Kéž bychom tak mohli označit všechny pokřtěné katolíky!

Avšak Jeremiáš v dnešním prvním čtení pokračuje a říká důležitá slova: „... a dal jsem se svést.“ Nejprve je tedy Boží svedení, řekněme nabídka. Ale to, co tvoří jádro křesťanského života, je právě ona druhá část: nechat se svést a přijmout Boží nabídku, která znamená jediné – souhlasit s jeho působením ve svém životě na způsob zcela nerovného dialogu. A jak řekl Ježíš Alici Lenczewské (str. 5-6), skrze ni, čili skrze jednotlivce působí také v záležitostech druhých.

Krásnými příklady toho jsou poustevníci. Jednoho z nich, svatého Jana z Rily, představujeme v tomto čísle Světla (str. 4) Na první pohled není v jeho životě nic, co bychom již neznali. Avšak o to více se můžeme znovu přesvědčit, že ten, kdo stále hledá Boha a touží po jeho přítomnosti ve svém životě, bývá obdarován něžnými Božími dotyků srdce, které jsou i v nejtěžších zkouškách zdrojem pravé vnitřní radosti a duchovní útěchy. A po tom touží každý člověk – proto není divu, že ten, kdo ve své duši nosí Boha, přitahuje rovněž druhé lidi, neboť může nabídnout jejich hledajícím duším to, po čem touží. Jak jednoduché, jak prosté! Kolikrát jsme svědky toho, že ty největší činy mají základ v nezištném vnímání a v nejprostších úkonech lásky k lidem či víry v Trojjediného Boha!

O víru je nutné stále pečovat, vždyť je jako poklad v nádobě hliněné. Máme pak dva velké pilíře, na kterých můžeme

Editorial

svoji víru vystavět: Pannu Marii a Eucharistii. Také v duchovních zápiscích Alici Lenczewské tyto pilíře mají svůj nezastupitelný význam. Tak jsme svědky Ježíšova povzbuzení, že odevzdání se jeho Matce usnadňuje setrvat v Něm. Vždyť je to právě Panna Maria, která jediná obdržela od Boha milost početi bez poskvrny dědičného hříchu. A to jí nadpřirozeným způsobem umožnilo spojit se s Ježíšem nejen duchovně, ale i tělesně – byl plodem jejího lůna. Proto její pomoc na cestě za Ježíšem je vždy pomocí nadpřirozenou, je milostí Božího milosrdenství k nám. A nejde jen o pomoc duchovní, ale častokrát i docela věcnou, praktickou, někdy dokonce i o uzdravení našeho těla. (str. 7-9)

Z Eucharistie žila a z ní čerpala potřebnou sílu ke svému dílu Matka Angelika, o čemž jsme mohli uvažovat již v minulém čísle Světla. Nyní nabízáme jejich deset lekcí o Eucharistii. (str. 11-12) S ní si živě upevníme vědomí, že Eucharistie je nezbytným pilířem na naší cestě pozemským životem, na cestě ke spáse. Jen jednu myšlenku k rozjímání zdůrazníme: myslíme-li si, že Bůh nechce vstoupit do naší duše, mylíme se. On je připraven vejít, avšak klíč máme u sebe my...

Nejen k Alici Lenczewské, ale i k nám směřují Ježíšova slova: „Raduj se, Mé dítě, máš skutečně hodně důvodů k rados-

ti.“ Ano, máme, jen možná občas podléháme svádění Zlého, který nám chce namluvit, že s Bohem nelze žít radostný život. Vypadá to, že by mohl mít pravdu, kdyby platila jen slova z dnešního evangelia o následování Ježíše nesením vlastního kříže. Avšak jako milující Ježíšovi učedníci víme, že kříž je jen nástrojem, cestou ke konečnému vítězství – ke spáse. (str. 3) A pak: pohled na Ježíšův kříž je pro nás útěchou a jeho dotyky našeho bytí by měly být pro nás radostí, kterou nám ani ďábel nemůže vzít, pokud mu to my sami nedovolíme...

Jednu obrovskou radost jsme mohli prožít v minulých dnech v Praze na Staroměstském náměstí při svěcení znovuzobnověného Mariánského sloupu (ještě se k tomu vrátíme v některém z příštích čísel Světla). Jsme Bohu vděční za tento zázrak a plní naděje, že Panna Maria povede náš národ ke vzájemné úctě a lásce a ochrání jej před působením Zlého. Musíme však vzít na sebe svůj díl zodpovědnosti a neustávat v modlitbách za náš národ a v šíření úcty k Trojjedinému Bohu a Matce Boží především svým ryzím křesťanským životem. Prosme v tom o pomoc Pannu Marii slovy:

„Útočiště hříšníků, prosím, rozprostři nade mnou svůj plášť, odezeň ode mne Zlého a převed' mě a všechny lidi na celém světě přes všechna nebezpečí tohoto života do přístavu věčné spásy. Amen.“

Daniel Dehner

Dříve než se dnes setkáš s Pánem, zastav se u apoštola Pavla. To, co ti chce Pán říci, nemůžeš přijmout nepřipraven. Před týdnem sis měl živě uvědomit, kým je Syn člověka. To je důležité, abys mohl pochopit a přijmout, kým jsou ti, kteří ho následují. Ani jedno ani druhé ti nemůže *zjevit tělo a krev*⁽¹⁾. Jedná se o pravdy, které jsou zcela cizí tomuto světu. Apoštol tě proto zapřísahá, abys byl nadále připraven a pevně rozhodnut nesmyslet tak, jak smýšlí svět. Je pro tebe důležité, aby ses ani nepokoušel jej napodobovat. Jeho příkladu se máš zcela uzavřít, abys byl schopen rozeznávat, *co je Boží vůle*, protože jediné to je *dobré, bohulibé a dokonalé*.

Vystoupilo již mnoho učitelů a mistrů a přitáhli za sebou řadu svých následovníků. Ale ti zůstali pouhými jejich epigony. Pánovo pozvání je zcela jiného druhu. Právě o tom chce dnes Ježíš s tebou rozmlouvat. Pros Ducha Svatého, aby *obnovil tvou mysl*.

S Mesiášovým posláním, ke kterému se Pán přihlásil, je spojen úkol a cesta, která vede ke spáse. To je ovšem nevyhnutelná cesta kříže. Pán se ti představuje jako vševědoucí Bůh, který od počátku zná, co ho čeká mezi Getsemanskou zahradou a Kalvárií. Umiš si to představit? Stále nosí před svým duchovním zrakem podrobný obraz budoucího bolestného utrpení, tedy něčeho, o čem lidé nechtějí raději ani slyšet. A to nejen lidé tohoto světa. Jak reagují jeho nejbližší přátelé na zprávu, že *Syn člověka musí mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků? Nepochopili to*. Ale ve svém nitru se domnívají, že věci rozumějí dokonce lépe než jejich Mistr. Když nechápali podobenství o koukolu, žádali: *Pane, vylož nám to podobenství*.⁽²⁾ Tentokrát nehledají pro sebe poučení. Naopak. Petr, který si zvykl být mluvčím celé družiny, neobrací se na Pána se žádnou otázkou, ale pokládá za nezbytné, aby mu **domluvil**. Jak je to možné? Nejedná jistě ze zlé vůle. Chtěl by toto „nedorozumění“ vyřídit dokonce mezi čtyřma očima. Vzpomeň si na události, které tomu bezprostředně předcházely: zázračné nasycení, noční bouře na moři, Petro-

vo vyznání: *Ty jsi Pomazaný, Syn živého Boha*.⁽³⁾ Je to jen několik minut, co Pán Šimona za jeho slova dokonce blahoslavlil. Tento apoštol nyní přesto se svým Pánem překvapivě **nesouhlasí**. I když mu sám nebeský Otec zjevil pravdu o svém Synu, neustoupily z jeho mysli představy, které má

o svém Mistru, neumí si představit, že by jeho Pána mělo čekat utrpení. Proč by měl jeho Pán trpět? Kudy chodí, odstraňuje utrpení. Copak nebude

jeho království královstvím bez bolesti? A tak nikoliv přesto, ale **právě proto**, že viděl jeho zázraky, že ho pokládá za živého Boha, právě proto, že se mu dostalo uznání, pokládá za svou povinnost, aby vyslovil své námitky. Čím blíže se cítíme Bohu, tím autentičtější nám mohou připadat naše vlastní představy o něm. Bůh, a utrpení? Využij tohoto podnětu k zamyšlení nad svými postoji. Není ti Petrův přístup známý z vlastní zkušenosti? Nebereš si také Pána stranou, abys mu domluvil: „Bůh uchovej, Pane, jak bys mohl něco takového vyslovit v dnešní době? Vždyť jsi nám ukázal, jak jsi mocný. Proč bys nám nemohl vyjít vstříc a vyhovět našim představám a současným potřebám?“ Není to řeč tak mnohých, kteří by nejraději podrobili Boží slovo své vlastní revizi?

Ačkoliv se Petrovi zdá jeho argumentace zcela jasná a logická, všechny jeho námitky, výhrady a návrhy jsou i pro všemocného a dobrotivého Ježíše naprosto nepřijatelné. Jak to? Protože *sledují věci nikoliv božské, ale lidské*. Ježíš nepřišel mezi nás dělat divy a zázraky proto, aby nám ulehčily a zpříjemnily život a odstranily všechno, co nám připadá obtížné a nepohodlné. Ježíš nám svými skutky dokazuje, že je všemohoucím Pánem všeho toho, co existuje. Za jeho jednáním máš poznávat existenci řádu, který platí, i když pokračuje tvé chápání. Oceán božské logiky se nemůže vejít do důlku tvého lidského uvažování. Přijmi pokorně skutečnost, že jeho plány s tebou přesahují ve skutečnosti všechno, co si můžeš představit, a kdykoliv tě Ježíšův návrh překvapí, nebo dokonce zaskočí, nepochybuji ani v nejmenším o jeho všemohoucí dobrotě. To jediné, co potřebuješ pochopit, je skutečnost, že mu **můžeš bezmezně důvěřovat, i když ne-**

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 20,7–9

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést; byl jsi silnější než já a přemohl mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoliv mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zpusťošeni; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat,

Dokončení na str. 13

chápeš. Tvé budoucí štěstí i cestu k němu bys žalostně zredukoval, kdybys je chtěl omezit podle svých představ na něco lidsky pochopitelného.

Ježíš tě zve, abys šel za ním nikoliv jako epigon, který ho jen napodobuje. Zve tě ke **spoluúčasti** na svém nynějším i budoucím životě. Vzdej se iluze, že by bylo lépe, kdybys šel za ním po nějaké své vlastní, třeba sebelépe pojaté cestě. Chceš-li přijít za ním, musíš **zapřít sám sebe**, dát zcela stranou svou lidskou koncepci, jakkoliv vymyšlenou. Vždyť jeho *milost je lepší než život*⁽⁴⁾. Musíš jako on **vzít na sebe svůj kříž** a nést jej, nikoliv co nejpohodlněji přepravit. Ježíš, který tolika lidem ulehčil v jejich bolesti, nepoužil nic ze své moci, aby si svou cestu jakkoliv zjednodušil a usnadnil, nýbrž vypil svůj kalich až do dna, aniž by přišel o svou moc a svou důstojnost. I ve stavu úplného pokoření a lidské bezmocnosti mohl prohlásit zcela po pravdě: *Ano, já jsem král*⁽⁵⁾, Král, který může ze své moci vyhlásit: *Ještě dnes budeš se mnou v ráji*.⁽⁶⁾ O to všechno bys chtěl svým přemlouváním připravit nejen jeho, ale i sebe. Omluv se mu za svou smělost a poděkuj za jeho velkodušnou nabídku a možnost spolu s ním přinést sám sebe v *oběť živou, svatou a Bohu milou*.

Kříž není cíl, nýbrž cesta. Ježíš přece neskončil na kříži. Jeho vítězná sláva je v tom, že se k Otci nevrací sám, ale spolu s těmi, za které na kříži *posvětil sám sebe*⁽⁷⁾. Ani ty nemáš přijít sám. Dodej si důvěry a pros Ukřižovaného: *Pane, jsi-li to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě*.⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 16,17; ⁽²⁾ Mt 13,36; ⁽³⁾ Mt 16,16;

⁽⁴⁾ Ž 63,4; ⁽⁵⁾ Jan 18,37; ⁽⁶⁾ Lk 23,43;

⁽⁷⁾ srov. Jan 17,19; ⁽⁸⁾ Mt 14,28

Svatý Jan z Rily

Je hlavním patronem Bulharska, žil ještě v dobách nerozdělené Církve a jeho věhlas přesáhl i za hranice této balkánské země. Janovo vyobrazení najdeme například na slavné mozaice vatikánské kaple Redemptoris Mater a jemu zasvěcená pravoslavná kaple je první pravoslavnou sakrální stavbou na Antarktidě.

Jan (nebo též Ivan) Rilský se narodil někdy kolem roku 875, tedy zhruba jednu dekádu po přijetí křesťanství bulharským knížetem Borisem I., v malé vesnici jménem Skriona, ležící na úpatí hory Osogovo (nedaleko města Dupnice, resp. dnešní metro-pole Sofie). Spolu s bratrem měl doma na starosti pasení dobytka. Po smrti rodičů odešel do pohoří Rila v jihozápadní části dnešního Bulharska, aby zde v odloučení od světa a v přiblížení se Bohu trávil své dny. Uposlechl tak hlasu, který ho k tomuto způsobu života volal, rozdal svůj majetek, zanechal všech plánů a neohlížel se za sebe, ale upíral svůj duchovní zrak před sebe, či spíše nad sebe. Tehdy ještě netušil, že zde zůstane dalších šest desetiletí.

Od samého začátku začal Jan praktikovat život co nejpřísnější askeze a nepřetržitě modlitby, které mu v zapomnění na svět měly být výraznými pomocnicemi. Potřeboval je, neboť musel denně odolávat útokům odvěkého nepřítele, jakým byli vystaveni poustevníci všech časů, a svádět s ním urputné boje o čistotu svého srdce i své mysli, ujařmovat touhy, bránit se pokušením a sebe celého dávat k dispozici jedinému Bohu.

Janovo neustálé spojení s Bohem v láskyplných rozhovorech a jeho pokora velice brzy začaly přitahovat zbožné muže rozličného věku, kteří zatoužili žít podle příkladu mladého poustevníka. Velice brzy poté, co byl lidmi objeven, dlužno podotknout. Dlouhá léta o něm totiž nikdo nevěděl, narazili na něj až pastevci zatoulaných ovcí, jež nasýtil hrachem, který zde pěstoval.

V Janově sousedství se díky tomu se skupilo větší množství poustevníků, kteří podle jeho vzoru překonávali všechny těžkosti spjaté s nepohodlím, vrškavostí horského počasí i neustálým pocitem nenasyčenosti. Bylo jen otázkou, kdy početně stále se rozmáhající uskupení dostane oficiálnější formu. Když k tomu došlo,

stanul Jan v čele této nově vzniklé řeholní komunity.

Poustevníci zprvu nežili po způsobu klasické klášterní rodiny, jak to v západních zemích známe dnes. Mnozí z nich setrvali nadále v odosobněné individuální cestě podle Jana, zachovávající zásady postu, modlitby a rozjímání, živíce v sobě lásku k Hospodinu i k bližním, kteří je v jejich poustevnách vyhledávali s prosbou o radu a modlitbu. Přesto je zřejmé, že se rilský klášter stal již ve svém raném období pojmem a že je dodnes nejvýznamnějším klášterem v Bulharsku.

Nejžádanějším byl pochopitelně Jan, oslovující návštěvníky svým typickým „*děti v Bohu milované*“, dleci v poustevně zhruba do svých 65 let. Přispěly k tomu i jeho nadpřirozené schopnosti uzdravovat nemocné, přinejmenším jednou též dokázal s Boží pomocí vyhnat zlého ducha z posedlého člověka. Poté přesídlil do kláštera, který založil, a v něm pak dožil svůj život, z pohledu lidí tohoto světa zbytečný a promarněný, z pohledu Boha v míře vrchovaté naplněný. S největší pravděpodobností právě tady napsal drahocennou památku starobulharského písemnictví – *Závěť*. Zanechal v ní svým učedníkům poučení o hledání Boha a jeho dotycích srdcí těch, kdo poctivě usilují o autentický život křesťana a mnicha vzdáleného všemu pozemskému pachtění.

Zemřel 18. srpna 946, jeho liturgická památka ovšem připadá až na 31. srpen, tj. na den přenesení jeho ostatků.

Pochován byl v rilském klášteře a okamžitě se jeho hrob stal cílem nekonečných zástupů poutníků. Mnohé z nich sem hnala touha po uzdravení, poněvadž poslední místo odpočinku pokorného poustevníka proslulo četnými uzdraveními těch, kteří sem zavítali. A nešlo přitom jen o prosté neznámé lidi, ale často i o ty nejvýše po-

stavené, jako byli např. byzantský místodržitel Jan Skylitzes nebo sám císař Byzantské říše Manuel I. Komnenos.

Jiný panovník, bulharský car Petr I., zase odešel několik let před svou smrtí, jež nastala v roce 970, do rilského kláštera, aby v jeho zdech jednak žil život stranou světského shonu, jednak aby přinesl obět za svou zbídačenou zemi, plundrovanou ruskými vojsky.

Do okolí kláštera zavítal již dříve ve snaze setkat se se slavným poustevníkem, avšak do nepřístupných končin, do nichž Jan situoval svou poustevnu, se nemohl dostat. A protože mnich nehodlal sejít dolů k němu – z obavy, že by v sobě vyvolal pýchu z toho, že za ním přijel sám

panovník, „setkali“ se oba muži pouze na dálku, když se sobě navzájem uklonili.

Relikvie sv. Jana Rilského několikrát změnily místo – někdy v roce 980 se zjevil svým následovníkům a vyjádřil přání, aby ho přenesli do města Sredec. Při vyzvednutí jeho těla je našli neporušené. Když pak v roce 1183 Bulhaři podle-

lehli Uhrům, putovaly ostatky svěťce do střediska uherského duchovního života – Ostrihomi, po čtyřech letech se vrátily do bulharského Sredecu, poté v roce 1195 do Tarnova a v roce 1469 spočinuly opět v Rile.

Svatý Jan Rilský je patronem němých – na památku zázračné události, ke které došlo v Ostrihomi. V době, kdy v ní byly uloženy jeho ostatky, přicházeli k nim opět věřící po tisících, na což reagoval místní arcibiskup odmítavým komentářem, že staré spisy takového svatého divotvůrce nezmiňují. Hned nato nebyl schopen vypravit ze sebe jedinou hlásku – oněměl. Padl proto na kolena a líbal Janův sarkofág a prosil o odpuštění. Hlas se mu vrátil... Nepochybně z velké úcty ke svěťci nechal král Béla III. jeho ostatky převést v roce 1187 nazpět do Sredecu.

V ikonografii bývá sv. Jan Rilský zobrazován jako stařec v černém mnišském hábitu, jeho typickým znakem je zašpičatělý šedý plnovous. V pravici mívá menší kříž, levicí si drží lem hábitu. Svěťcovo vyobrazení najdeme i na bulharské jednolevové minci a bankovce.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (17)

(Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.)

Sobota 16. 5. 87, 22:30 h.

– Prikázals mi dnes, abych zpytovala sama sebe. I bez zkoumání je vidět nedokonalost mé víry: nepotřebná slova, lenivost, nesoustředěnost, zapominání na Tvá vybidnutí. S takovým srdcem plným smeti jsem k Tobě přišla, Pane.

† Ukázal jsem ti, jak velice je potřebná stálá péče o stav víry a nepřetržitě, průběžně odevzdávání Mi všech nedokonalostí, chyb a pádů. Činím tě vnímavou a poukazuji na to, aby tvé pochopení a potřeba Mé péče vzrůstaly.

– Neustále se obracím bezprostředně na Tebe, Ježíši, a stále častěji mi říkáš, že je nutné prostřednictvím Tvé Matky.

† Neopomíjej Ji. Moje Matka je Matkou všech lidí a něžně pečuje o každého z vás. Projevuj jí svou lásku a oddanost, pros o pomoc, aby ses jí stávala podobnou.

To tě obohatí a usnadní ti setrvávání i ve Mně.

– Nedokážu se dnes modlit.

† Řikej Mi něžná slova a přikláníj své srdce ke Mně. Potřebuji lidskou lásku, poněvadž jsem zraněný a zmučený okoralostí mnoha srdcí, která jsem si zamiloval. Vynahrazuj svou láskou za ně. Nechci být sám mezi lidmi. Toužím stále slyšet šepot tvého srdce.

Neděle 17. 5. 87, 22:15 h.

– Udělala jsem dnes nějakou chybu?

† Chybou bylo, že ses dala vyprovokovat k rozmluvě, která nebyla nutná.

– Musím mlčet?

† Ne, ale víc vážit slova, aby tě neřídily emoce a přání mít pravdu.

Motivem výpovědi má být: pravda, dobro i láska.

Pondělí 18. 5. 87, 8:30 h.

† Žádný dobrý skutek není zbytečný, ačkoliv to zdánlivě někdy tak vypadá. Člověk nemusí znát Moje působení – ale musí Mi důvěřovat, pokud je Mým vyznavačem.

Co ty nazýváš modlitbou? Není to pouhé pronášení slov? Každý dobrý čin s vymezeným záměrem v srdci je víc modlitbou než potoky slov vyjadřujících prosbu.

Modlitba na něčí úmysl je myšlenka, přání dobra pro toho člověka.

Pokud k tomuto přání dokážeš doplnit nějaké vlastní dobro, o které se děláš – je síla takové modlitby tím větší.

Já tě různými dobry obdarovávám právě proto, abys je předávala jiným, abys je posilovala na jejich cestě ke Mně. Modlitba a čin musí být neoddelitelné – tehdy jsou skutečně v plnosti.

Skutek bez úmyslu je ztrátou energie.

Modlitba slovy bez činu je fikce. Jedno i druhé, pokud nevystupují společně, mohou přinést víc zla než dobra.

Největším zlem je pýcha: když se ti začíná zdát, že máš kdovíjaké zásluhy, když očekáváš vděčnost a uznání.

Řekl jsem vám, že je dobré, když levá ruka neví, co dělá pravá.⁽¹⁾

Nepřipoutávej se proto ve svém srdci k myšlenkám o sobě, nesnaž se hodnotit sama sebe, neopájej se vlastní dobrotou. Cokoliv dobrého děláš, není to tvým činem ani tvou zásluhou.

Tvou věcí je pouze souhlasit s Mým působením v tobě a skrze tebe v záležitostech druhých.

Jenom to záleží na tobě – to znamená: darování Mi sebe k dispozici a vykonávání Mých příkazů. Samozřejmě, tvůj úmysl obětování se je skutečný a beru jej v úvahu. Nesmíš to ale na Mně vynuocovat. Mohu přijmout tvůj úmysl, pokud uznám jeho hodnotu. Dělam to pouze v těch hranicích, jaké uznám za potřebné. Žádnou svoji oběť nesmíš proto uzavírat v hranicích zmíněného úmyslu. Oběť dáš Mně k dispozici, úmysl je jenom prosba.

Rozumnější a lepší je ponechat všechno Mé moudrosti a Mé lásce a důvěřovat, že to, co učiním, bude nejlepší také pro osobu, za kterou se přimlouváš.

„Chci vás poučit o Boží moci, netajit, jak tomu je s Všemocným. Hle, sami jste to všichni uzřeli, proč se tedy oddáváte předludům?“ (Job 27,11–12)

Středa 20. 5. 87, 23 h.

– Tiché a pokojné jsou dny, nic ode mne nežádáš.

† Žádám mnoho: poddat se Mé vůli a přijímat s radostí všechno – stejně tak setrvávání v pasivitě jakož i činy, bolest i radost, chválu i pokoření, práci i odpočinek.

Požaduji, abys Mi odevzdávala všechno a pohotově, poněvadž nevíš, co budu chtít vzít za chvíli. Buď vždycky připravená na všechno. Bdi u Mého Srdce, abys rozpoznávala jeho žádosti.

Čtvrtek 21. 5. 87, 23:45 h.

– Dnes jsi mne, Pane, svedl dohromady s lidmi, kteří pláli nenávistí, a jejichž cílem byly peníze.

† To jsou plody satanova působení: ztročení a vnitřní zubožení.

Ukazuji to, abys věděla, jak velice je zapotřebí lásky a oběti pro záchranu Mých dětí.

– Nenávist, kterou jsi mi ukázal, byla zaměřena proti Tvým kněžím, a část výčitek byla pravděpodobně oprávněná...

Jak reagovat?

† Nedej se zatáhnout do polemiky. Modlit se v duchu, odevzdávat ty Moje ubohé děti a úpěnlivě prosit o Moji pomoc v takové rozmluvě.

Potřebný je klid, láska a otevřenost Mému působení skrze tebe.

Je zapotřebí mnoho obtíží a úsilí, abyste prošli životem a nezašpinili duši zlostí, nenávistí, chtivostí... a dalšími špinavostmi tohoto světa. Nikdo to není schopen učinit vlastními silami. Jedinou pomocí jsem Já: pomocí, útočištěm, útěchou. V Mé náručí se ukryj. Tam na tebe nedosáhne zlo ani špína. Odtud vztahuj své paže, aby zachraňovaly Mé nešťastné, velmi ubohé děti. Rozdávaj pokoj a lásku.

Pátek 22. 5. 87, 23 h.

† Musíš vědět, že každý negativní cit
Mě vyhání z lidského srdce.

A každá radost a odevzdání se Mé
lásce zve. Přicházím s Mými dary, když
jsem pozvaný.

- Dnes jsem se svěřila do péče Tvé
Matky.

† Ona tě uloží do Mého náruči a za-
hrne láskou.

Neděle 24. 5. 87, 11:50 h.

- Tolik bylo ztracených let v mém živo-
tě, a mohla jsem udělat mnoho dobrého...

† To nejsou promarněná léta. Dělalas,
cos mohla. Byl jsem s tebou a připravoval
tě, chránil tě celou tu dobu, aby se vypl-
nilo to, k čemu jsi určená. Povolal jsem
tě, než jsi přišla na svět.

- Chtěla bych vyplnit všechno...

† Plniš to, Mé dítě. Je Mi dobře ve tvé
duši. Po celou dobu Mi bylo dobře, poně-
vadž jsem znal všechny tvé dny až do kon-
ce. Bylo pro Mne radostí to, co je nyní, co
bude na tvé další cestě k setkání u Mne.
Nedělej si žádné výčitky. Všechno mělo
svůj smysl i svou hodnotu.

- Bolest působená druhým také?

† Také, poněvadž byla podle Mé vůle
pro jejich dobro.

- Říkáš mi zvláštní věci, Pane.

† Jednou je pochopíš.

Neobracej se na Mne tak oficiálně. Ne-
mám rád, když lidé vytvářejí odstup vůči
Mně, i když je plný úcty, a zvláště, pokud
se cítí provinili vůči Mé lásce.

Mám rád jednoduchost a bezprostřed-
nost. Nemá tě ode Mne vzdalovat Moje
velikost a moc.

Miluji tě, a láska překonává všechny
bariéry a očisťuje od veškeré špiny hříchů.

Raduj se, Mé dítě, máš skutečně hod-
ně důvodů k radosti.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo.
Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape
sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie
zmienione, 2018.*

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Srov. Mt 6,2-4.

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejněné papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ 2020

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Úcta ke zdrojům planety. - Modleme se, aby zdroje naší planety nebyly drancovány, ale sdíleny spravedlivě a ohleduplně.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za nezávislost veřejnoprávních médií. Ať pod ochranou sv. Václava politici hájí pravdu, spravedlnost a dobro všech.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Diktatura versus naděje

Po Římě a dalších italských městech se v Brně představí výstava *Diktatura versus naděje*. Zachycuje období perzekuce katolické církve v Československu v letech 1948-1989, ale postihuje i širší souvislosti. „Autorský tým ji profiloval také jako podnět k zamyšlení nad úlohou duchovních tradic v životě národa. Takto byla představena na Papežské univerzitě Svatého Kříže v Římě,“ říká kurátorka Vladimíra Vaničková. Na přípravě se spojily Archiv Kanceláře prezidenta republiky a Ústav pro studium totalitních režimů. **Vernisáž se bude konat 17. září 2020 v 16 hodin v kostele sv. Jakuba v Brně.**

Komunistický režim po roce 1948 plánovitě likvidoval demokratické občanské svobody a práva, včetně svobody svědomí. Katolickou církev považoval za ideového protivníka, takže proti ní vystupoval

zvlášť důrazně: bylo třeba ji zneškodnit nebo alespoň dokonale hlídat. Komunisté záhy zjistili, že podřídit si mužské a ženské řády nedokážou, a proto je začali systematicky ničit. Ideologická nenávisť k věřícím poznamenala osudy jednotlivců, rodin i řeholních společenství.

Diktatura versus naděje bude k vidění **ve dnech 18. září až 8. října 2020 v kostele sv. Jakuba v centru Brna denně od 9 do 18 hodin, v neděli od 13 do 18 hodin.** Na neděli 4. října 2020 od 16 hodin se chystá komentovaná prohlídka. Pro školy je k volnému stažení připraven výukový materiál na adrese <https://www.ustrcr.cz/vystavy/diktatura-vs-nadeje/#nabidka>.

Později se výstava přesune do **klášteřa sester Těšitelk v Rajhradě u Brna**, otevřena tam bude **od 11. do 30. října 2020.**

Podle www.cirkev.cz, 10. 8. 2020

Nejkrásnější květ ráje (18)

UZDRAVENÍ NEMOCNÝCH

PANNA MARIA, UZDRAVENÍ NEMOCNÝCH

„...jak myrha výborná líbezňou vůni dávám a jako galban a ungula a gutta, a jako kadidlem napustila jsem vůni svůj stánek.“ (Sir 24,15)⁽¹⁾

Hřích našich prarodičů připravil člověka nejen o jeho původní spravedlnost a všechny dary, které z ní vycházely; přivedl ho také do stavu velké slabosti, takže je pro něj nemožné dokončit nadpřirozené dílo bez zvláštní milosti. Člověk po prvotním pádu je jako nemocný člověk, který pozbyl chuť k jakémukoliv jídlu. Chybí mu životní síla a jeho skutky postrádají onu vitalitu, která je vlastní zdravému člověku. Je silně nakloněn k neřestem a cvičení ve ctnostech je pro něj těžkopádné a obtížné.

Tato přirozená neschopnost konat dobrá díla je dále posílena také osobním hříchem, ať smrtelným či lehkým. Ten první, který upírá duši milost Boží, jež tvoří podstatu duchovního života, překáží člověku v konání čehokoliv, co Boha těší, a stejně tak i v získání věčné blaženosti. Ten druhý, který umenšuje horlivost lásky, činí cvičení ve ctnostech namáhavým, neboť právě láska napomáhá konat to, co je dobré. Hřích je tedy velkým zlem, protože, je-li smrtelný, odebírá duši zcela duchovní sílu, a je-li lehký, zřetelně ji oslabuje.

A jestliže se takto od jednotlivců podíváme na celý národ, pochopíme, že se hřích jako záhudný jed vkrádá do lidských srdcí, oslabuje je a připravuje tak jejich zkázu.

* * *

Boží štědrost, která nám pro tělesné nemoci poskytuje účinné léky, v ničem nezaostává v poskytnutí prostředků také pro vyléčení našich duchovních nemocí. Ke svátostem ustanoveným Ježíšem Kristem pro obnovení našich duší do stavu milosti anebo k jejímu rozmnožení nám Bůh také daroval pomoc v Panně Marii, která je mocným lékem na naši duchovní slabost. Skutečně, Panna Maria

nám nejen darovala Ježíše Krista, Pastýře a Lékaře našich duší, ale také nad námi neustále bdí, jak to činí něžná matka u kolébky nemocného dítěte.

Příklad Panny Marie nám navíc dává odvahu v našem boji s ďáblem. Ona je Neposkvrněná Panna, která nebyla nikdy ušpiněna hříchem. Její něžná duše byla vždy naplněna vůní těch nejlepších ctností.

Panna Maria také nikdy neustává naslouchat našim nářkům, aby je představi-la před Boží trůn, častokrát naše prosby předvídá a skrze zásluhy její i Ježíše Krista nám získává veškerou potřebnou pomoc v našich duchovních potřebách.

A co Panna Maria koná pro jednotlivce, koná rovněž pro národy. Jako soucitná Královna jim pomáhá v jejich tísní; pozvedá je z jejich lůžek nemocných a je pro ně ochrannou hradbou (srov. Pís 8,10).

* * *

Moc Panny Marie a její mateřská péče nezahrnují však jen duchovní nedostatky: vztahují se také na nemoci těla. Jak často vidíme Pannu Marii, která uzdravuje ty nemocné, kteří se k ní obrátili s dětinou důvěrou!

V připravenosti Panny Marie zmírnit nemoci těla Boží láska k ní právě nejvíce září. Zdá se, jako by tím Nejvyšší neomezil v ničem účinnou přímluvu své Matky. Zatímco jsou ostatní světci vzýváni jen v určitých případech pro uzdravení těla, moc Panny Marie na druhé straně se ukazuje u všech druhů neduhů. Odtud tedy můžeme říct, že na její slovo, stejně jako tomu bylo na slovo Pána Ježíše, slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou uzdraveni a hluchí slyší. (srov. Mt 11,5) Jediným rozdílem je, že Ježíš Kristus, Boží Syn, konal tyto zázraky svou vlastní mocí, zatímco Panna Maria obdržela pro nás tuto milost Božího milosrdenství jako sílu přímluvy u Boha.

Přestože je Panna Maria tak mocná v uzdravení tělesných nemocí, ne vždy svým dětem vyprosí uzdravení, neboť je Bůh chce cvičit v trpělivosti, aby mohly obdržet odměnu, která je pro ně připravena v nebi. Když však Panna Maria nepřinese tělesné uzdravení, nikdy nepřestává být naší něžnou Matkou, která nad námi bdí a vyprošuje pro nás místo tělesné síly odevzdanost do Boží vůle a vnitřní pokoj: dva svrchované prostředky našeho posvěcování a spásy.

PŘÍKLAD - UZDRAVENÍ PAPEŽE INOCENCE VIII.

Ze zázračných obrazů, skrze které Bůh chtěl ukázat moc Panny Marie a její pomoci ubohým dětem Adama, musíme určitě také zmínit obraz z baziliky Santissima Annunziata ve Florencii. Nesčetná jsou zázračná uzdravení i další milosti dosažené prostřednictvím tohoto obrazu na přímluvu Panny Marie a zaplnily by mnoho svazků knih. Jedno z těch nejzázračnějších, které zasluhuje zvláštní pozornost, je uzdravení Jeho Svatosti papeže Inocence VIII.

Tento papež již dlouho ležel nemocen v bolestech a lékaři nemohli pro něho najít žádný lék, který by zmírnil jeho utrpení. Ztratil také již naději a jen očekával hodinu své smrti. Tehdy jej však navštívil kardinál protektor řádu servitů, Giovanni Micheli, který mu začal vyprávět o zázračných milostech, jež zbožní věřící obdrželi skrze obraz v bazilice Santissima Annunziata ve Florencii. Kardinál pak papeže povzbudil v důvěře v Pannu

Marii, která je právem nazývána „Uzdravení nemocných“, a vyzval jej, aby ji prosil za své uzdravení z bolestivé nemoci. Když to Inocenc slyšel, naděje na uzdravení v něm opět ožila a v srdci pociťoval pevnou naději v ochranu naší blahoslavené Panny. Slíbil se zcela zasvětit do jejích služeb, když mu vyprosí uzdravení z jeho velkého utrpení.

Jak velký byl pak údiv lékařů a radost celého Říma, když se po krátké době Inocenc zcela uzdravil! Pln vděčnosti za toto neočekávané uzdravení nechal dovedným umělcem namalovat obraz, který zachycoval, jak byl smrtelně nemocen, a poslal jej do Florencie jako svědectví o milosti, kterou obdržel. Navíc papež jako projev své zvláštní úcty k tomuto zázračnému obrazu udělil všem hlavním kostelům řádu servitů právo slavit slavnou mší svatou na počest Matky Boží odpoledne na Bílou sobotu. Pro tento řád také vydal bulu známou jako *Mare Magnum*, kterou rozšířil privilegia dříve udělená jinému žebrovému řádu i na řád servitů.⁽²⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, Neposkvrněná Panno, naše spása je ve Tvých rukou. Očisti naše duše, prosíme, od malomocenství hříchu a pomáhej nám v našich tělesných slabostech. Je-li to však Boží vůle, že máme snášet nemoci a utrpení, vypros nám alespoň dokonalou trpělivost a naprosté odevzdání se všemu, co nám Bůh připravil. Amen.

ÚTOČIŠTĚ HŘÍŠNÍKŮ

PANNA MARIA, ÚTOČIŠTĚ HŘÍŠNÍKŮ

„Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který mi tě dnes poslal naproti ... a ty buď požehnána, že jsi mě dnes zadržela, abych neprolil krev.“ (1 Sam 25,32-33)

Nejhorším zlem, které nás může potkat, je bezesporu hřích. Jistě, je to nepřítel naší duše, který pošpiněním její čistoty ji vydává v ošklivost, když na ni shlíží Bůh, který je nejvyšší Svätý. Dále hřích odnímá duši veškerý podíl na duchovním životě a do určité míry ji činí předmětem nadvlády ducha tmy.

Na počátku Adam svým přestoupením nakazil celý lidský rod hříchem. Následkem tohoto prvotního hříchu se my všichni rodíme jako děti hněvu, a přestože jsme obnoveni svatým křtem, běda!, často opouštíme cestu spravedlnosti a pravdy a necháme se vést nezřízenými touhami anebo nasloucháme tomu, k čemu nás vybízí sebeláska. Jak často se vzpíráme Bohu, našemu nebeskému Otcí! Ach, jak drahocenná a blahodárná je milost našeho Pána Ježíše Krista, který prolil všechnu svou nejdražší Krev, aby nás vykoupil z hříchu! „*Krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od veškerého hříchu.*“ (1 Jan 1,7)

* * *

Nekonečné Boží milosrdenství nám zásluhou našeho Spasitele Ježíše Krista připravilo nejenom mocný prostředek proti hříchu, ale také nám, ubohým hříšníkům, darovalo bezpečné útočiště v pomoci blahoslavené Panny.

Ve Starém zákoně čteme, že byla ustanovena města, do nichž se mohli uchýlit ti, kteří se provinili a zasluhovali trest smrti, a tam mohli pobývat v bezpečí.⁽³⁾ V Novém zákoně pak mateřský plášť Matky Boží je jako tvrz, ve které mohou hříšné duše nalézt útočiště. Jak by nás mohl stihnout Boží trest, pokud jsme pod ochranným pláštěm Panny Marie, vyvolené dcery a vznešené Matky Boží?

Panna Maria, která nás bere pod svou ochranu, je nejen zárukou našeho bezpečí, ale díky své nedostižné svatosti je také předzvěstí odpuštění všem hříšníkům, kteří spoléhají na její přimluvu. Nejen svojí horlivou přimluvou usmíruje Neposkvrněná Panna spravedlivý Boží hněv nad našimi hříchy, ale také pro své opravdové děti získává upřímné obrácení. Stačí tedy, abychom se k ní obrátili s vírou, a tak skrze ni obdrželi z Boží milosti prostředky k povstání z bahna hříchu.

Děkuji ti, ó můj Bože, že jsi mi daroval na ochranu Tvou Matku, bezpečné útočiště, do kterého se mohu uchýlit před přítomností Tvé spravedlnosti. Kéž se nikdy nepřestanu utíkat k tak mocné a soucitě naplněné Dárkyni dobra!

* * *

Očistit se od hříchu a být přijat opět do přátelství s Bohem je ta největší milost; být uchován od dalších pádů je pak ještě důležitější, neboť naše spása zcela záleží i na konečném setrvání v dobrém. Panna Maria svou přimluvou pro nás získává nejen ošklivost k hříchům minulým, ale také útěk před opakovanými poklesky, a proto je její pomoc neocenitelná.

Bylo to výsadou Matky Boží, že zůstala nedotčena veškerým hříchem, dědičným i osobním; a proto hlavní milostí, kterou dává svým věrným služebníkům, je uchránit je před hříchem. Jako ta nejněžnější a milující Matka ochraňuje své děti před zuřivým útokem nepřítele, podporuje a vede je přes trnitou stezku života a střeží je před každou překážkou. A přestože Bůh dopustí, abychom byli pokoušeni všemožnými pokušeními, pozorná pomoc Panny Marie nám umožňuje Satana odehnat, neboť v nás vyvolává skrze našeho anděla strážného všechny druhy čistých myšlenek a svatých pohnutí.

Avšak je to obzvláště v hodinu naší smrti, kdy Svätá Matka ochraňuje své věrné služebníky a odhání daleko od nich Pokušitele a povzbuzuje je, aby bojovali statečně do posledního okamžiku.

Blažený je ten, kdo se často utíká k Panně Marii s vírou a úctou! Navzdory své slabosti, navzdory svým pochybením může jistě doufat ve spásu, neboť Panna Maria je „stromem života tomu, kdo ji uchopí, a kdo ji třímá, nabývá štěstí“ (Př 3,18).

PŘÍKLAD - SV. MARIE EGYPTSKÁ

Milosrdenství Matky Boží k ubohým hříšníkům je ukázáno obzvláště v životě sv. Marie Egyptské, která pod ochranou naší blahoslavené Panny Marie opustila cestu hříchu a nastoupila cestu ctnosti a došla tak k vysokému stupni křesťanské dokonalosti.

Tato žena byla od svých mladých let nástrojem úpadku mnoha duší. Když jednoho dne uslyšela, že zbožní poutníci míří do Jeruzaléma, chtěla se k nim také přidat.

Milosrdenství Matky Boží pak na ni čekalo právě tam, kde ona zamýšlela Boha urazit. Skupina poutníků dorazila do svatého města a na svátek Povýšení svatého Kříže se vydala do kostela, kde byly uchovány relikvie svatého Kříže. Marie se k nim také chtěla připojit, avšak když došla k prahu kostela, zjistila, že ji venku zadržuje nějaká neviditelná síla. Pokusila se opět a znovu vstoupit, avšak pokaždé ji tatáž skrytá síla nepustila. Konečně, osvícena z nebe, pochopila, že Bůh poručil svým andělům, aby ji drželi vně kostela jako trest za její hříchy.

Pak, naplněna lítostí, poklekla před obrazem Panny Marie, který byl v slou-

pořadí kostela, a s velkou horlivostí a lítostí zvolala: „Nejsem hodna, ó nečistší Panno, abys na mě pohlédla, ale slyšela jsem, že tvůj Syn přišel na tento svět, aby hříšníky vyzval k pokání. Buď tedy mou pomocí a vypros mi milost, abych mohla vidět a uctít ten převzácný kříž, na kterém můj Spasitel prolil svou krev pro mé vykoupení; a slibuji, že se zřeknu cesty hříchu.“

Sotva zakončila tuto pokornou modlitbu, ona neviditelná síla, která jí bránila ve vstupu, se vzdálila a Marie uctila kříž s upřímnou lítostí. Když pak vyšla z kostela, znovu poklekla před obrazem Panny Marie a prosila o její radu. Odpovědí bylo, že má odejít do okolí Jordánu, kde nalezne své místo. Rozhodla se ihned poslechnout toto vnuknutí. Po generální zpovědi všech svých hříchů se odebrala na poušť, kde zůstala čtyřicet sedm let a žila tam o samotě v přísném pokání.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Matko Boží, pohled na mě pokorně klečícího před Tebou u Tvých nohou, ubohého hříšníka s vinou mnoha hříchů a obklopeného každodenně příležitostmi k hříchu. Utíkám se tedy k Tobě s veškerou horlivostí své

duše a prosím, abys rozprostřela nade mnou svůj plášť, odehnala Zlého a převedla mě přes všechny nebezpečí tohoto života do přístavu věčné spásy. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 218-229

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ *Myrha* - vytéká po kapkách samovolně z kmeny myrhovníku; *galban* - silně voňavá pryskyřice z rostliny *Ferula galbanifera*; *kadidlo* - prýstí samo od sebe z kadidlovníku; *ungula* - výraz je pro biblisty nejasný. Moudrost se přirovnává k vonným rostlinám, které tvořily posvátné kuřidlo. Překlad a poznámka Dr. Hejčl. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Z kroniky řádu servitů.

⁽³⁾ Jsou to města: Kedeš, Sichem, Kirjat-Arba, Beser, Ramot a Golan. Před vstupem do těchto měst měl viník prokázat starším města, že zabil dotyčného neúmyslně. (srov. Joz 20,2-8) [pozn. překl.]

Křest udělovaný pozměněnými svátostnými formullemi je neplatný

Kongregace pro nauku víry 6. srpna 2020 zveřejnila věroučnou nótu o slovech, kterými se udílí svátost křtu, a záporně odpověděla na dotaz, zda je platný křest udělený slovy: „My tě křtíme ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Zároveň prohlásila, že v případě této změněné formulace je třeba křest vykonat správně znovu. Papež František přijal toto rozhodnutí letos 8. června a nařídil jej zveřejnit.

Dokument nese podpis prefekta zmíněné Kongregace, kardinála Luise Ladarrii SI, a jejího sekretáře, arcibiskupa Giacomo Morandiho, a je datován na svátek Narození sv. Jana Křtitele (24. 6.).

Dvoustránková věroučná nóta v úvodu předesílá, že poslední dobou v křest-

ních bohoslužbách celebranti modifikují slova, jimiž se tato svátost udílí. Dodejme, že problém se vyskytuje především na půdě římskokatolického ritu, kde církev používá sloveso *křtít* v první osobě jednotného čísla v činném rodu a celebrant oslovuje křtěnce jménem: „N., já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“, zatímco formulace řeckokatolického ritu užívá trpný rod a celebrant říká o křtěnci, jehož oslovuje jménem: „Boží služebník N. je křtěn ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Z věroučného hlediska je tedy chybné, když celebrant ve svátostném úkonu mění jednotné číslo slovesa *křtít* na množné a svévolně rozšiřuje podmět křestní formulace slovy „křtíme jménem“ nebo

„spolu s tatínkem, maminkou, kmotry, prarodiči, příbuznými, přáteli a shromážděním věřících“.

„Zdá se, že svévolné modifikování svátostné formulace,“ čteme ve věroučné nótě, „chce zvýraznit komunitní povahu křtu, aby vyjádřilo účast rodiny a přítomných a vyhýbalo se pojetí, které koncentruje pozornost na svátostnou moc kněze na úkor rodičů a společenství věřících, třebaže jejich roli *Křestní obřady* římského ritu na patričních místech výslovně zahrnují. Ukazuje se tedy, že se pod diskutabilními motivacemi pastoračního rázu vynořuje starodávné pokušení nahrazovat formulaci předanou Tradicí jinými texty, považovanými za vhodnější.“

„Poukaz na pastorační motivace,“ pokračuje v poznámce pod čarou věroučná nota, „tak možná nevědomky zastírá subjektivistickou úchylku a manipulativní sklony. Již Romano Guardini připomněl v minulém století, že v individuální modlitbě se věřící může držet podnětu svého srdce, ale v liturgických úkonech se »musí otevřít na jiný podnět, mocnějšího a hlubšího původu, přicházející ze srdce Církve, tlukoucího během staletí. Zde neobstojí to, co se mi individuálně líbí nebo se mi zdá momentálně žádoucí...« (R. Guardini, *Vorschule des Betens*, Einsiedeln/Zürich, 1948, str. 258).“

Věřoučná nota pak, počínaje odkazem na sv. Tomáše Akvinského (*Summa Theologiae*, III, q. 67, a. 6 c), podrobněji vysvětluje, proč zmíněná modifikace není na místě.

„Druhý vatikánský koncil praví: »Když někdo křtí, křtí sám Kristus.« Toto tvrzení v konstituci o posvátné liturgii (*Sacrosanctum concilium*, 7),“ pokračuje věroučná nota, „je inspirováno textem sv. Augustina (*In evangelium Ioannis tractatus*, VI, 7), který spojuje slavení svátosti s Kristovou přítomností nejenom v tom smyslu, že mu dodává sílu (*virtus*) a účinnost, nýbrž v tom, že indikuje Pána jako protagonistu slavené události. Když totiž Církev slaví nějakou svátost, jedná jako Tělo, neoddělitelné od své Hlavy, poněvadž Kristus je Hlavou jednajícím v Těle Církve, jež zrodil v tajemství Paschy. Slavnostně prohlášená nauka Tridentského koncilu o Božském ustanovení svátosti je tak přirozeně rozvinuta a autenticky interpretována citovanou pasáží konstituce Druhého vatikánského koncilu *Sacrosanctum concilium*. Oba koncily jsou tedy v komplementárním souladu, když stvrzují absolutní nedisponovatelnost sedmí svátostných formulací církevních úkonů. Svátosti ustanovené Ježíšem Kristem jsou svěřeny Církvi, aby je střežila. Proto je zřejmé, že Církev, ač ustanovená Duchem Svatým, který vykládá Boží Slovo, může do jisté míry uzpůsobovat obřady, které vyjadřují svátostnou milost darovanou Kristem, avšak nedisponuje samotnými základy její existence: Božím Slovem a spásonosnými činy Krista.

Je tedy pochopitelné, že Církev během staletí pečlivě střežila formy slavení svátosti zejména v oněch prvcích, kte-

ré jsou dosvědčeny v Písmu a umožňují rozpoznat s absolutní zřejmostí Kristův čin v úkonech církevních ritů. Druhý vatikánský koncil proto stanovil, že »nikdo jiný, ani kněz, nesmí v liturgii o své vůli nic přidávat ani ubírat ani měnit« (SC, 22 §3). Měnit z vlastní iniciativy formu slavení nějaké svátosti není jen liturgický nešvar jako přestupek proti nějakému ustanovení pozitivního práva,

nýbrž *vulnus* (rána) zasazená zároveň církevnímu společenství a rozpoznatelnosti Kristova působení, což v těch nejtěžších případech zneplatňuje samu svátost, protože podstata liturgického úkonu vyžaduje věrné předávání toho, co se obdrželo (srov. 1 Kor 15,3).“

Věřoučná nota Kongregace pro nauku víry pak pokračuje: „Podmětem slavení svátostí je Církev, Kristovo Tělo spolu s jeho Hlavou, jež se projevuje konkrétním shromážděním pokřtěných (srov. KKC, 1140 a 1141). Toto shromáždění je však činné *služebně*, nikoli kolegiálně, protože žádná skupina ze sebe nemůže učinit Církev, nýbrž stává se Církví na základě povolání, které nevystává zvnitřku dotyčného shromáždění. Pověřený služebník (celebrant) je tudíž znamením přítomnosti Toho, který povolává, a zároveň místem společenství každého liturgického shromáždění s celou Církví. Jinými slovy, služebník je vnějším znamením toho, že nedisponujeme svátostí, jakož i charakteru jeho příslušnosti ke všeobecné Církvi.

V tomto světle je třeba chápat tridentický výrok o nezbytnosti úmyslu vysluhovatele konat to, co koná Církev (DH, n. 1611). Úmysl však nemůže zůstat pouze ve vnitřní rovině, což hrozí subjektivistickými úchylkami, ale vyjadřuje se vnějším úkonem za použití svátostné matérie a formy. Tento úkon nemůže než vyjadřovat společenství mezi tím, co koná celebrant slavením každé svátosti, spolu

s tím, co koná Církev společně s Kristem samotným. Je tedy podstatné konat svátostný úkon nikoli ve vlastním jménu, nýbrž v osobě Krista, činného ve své Církvi, a ve jménu Církve.

Proto v tomto specifickém případě vysluhovatel svátosti křtu nejenom nemá pravomoc disponovat podle svého zalíbení svátostnou formulí z výše zmíněných důvodů kristologické a ekleziologické povahy, nýbrž nemůže ani prohlášovat, že jedná jménem rodičů, kmotrů, příbuzných, přátel i věřících shromážděných k bohoslužbě, protože celebrant jedná jako znamení přítomnosti samotného Kristova úkonu, který se uskutečňuje liturgickým úkonem Církve. Když vysluhovatel říká „já tě křtím“, nemluví jako funkcionář, který plní svěřenou roli, nýbrž jedná *služebně* jako znamení přítomnosti Krista, který jedná ve svém Těle, uděluje svoji milost a činí z onoho konkrétního liturgického shromáždění „skutečnou povahu pravé Církve“ (SC, 2), poněvadž „liturgické úkony nejsou soukromé úkony, nýbrž slavnostní projevy Církve. Církev je »svátost jednoty«. Je to svatý lid, sjednocený a uspořádaný pod vedením biskupů.“ (SC, 26)

Měnit svátostnou formulaci proto také znamená nechápat samotnou povahu církevní služby, která je vždycky službou Bohu a jeho lidu a nikoli výkonem moci, jež manipuluje tím, co bylo svěřeno Církvi úkonem, který patří Tradici. V každém vysluhovatel křtu proto musí být zakořeněn nejenom vědomí, že jedná ve společenství Církve, ale rovněž přesvědčení, které svatý Augustin připisuje Janu Křtíteli, který „pochopil, že Kristus je takový, že i přes množství svatých či hříšných služebníků, udělujících křest, nelze svatost křtu přičítat nikomu jinému než Tomu, na něhož sestoupila holubice a o kterém bylo řečeno: »To je ten, který křtí Duchem Svatým.« (srov. Jan 1,33)“. A proto – komentuje dále Augustin – „Ať křtí třeba Petr, je Kristus tím, kdo křtí; křtí-li Pavel, je Kristus tím, kdo křtí, a také křtí-li Jidáš, pak tím, kdo křtí, je Kristus“ (Augustin, *In Evangelium Ioannis tractatus*, VI,7)“ – končí věroučná nota týkající se modifikace svátostné formulace křtu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
6. 8. 2020 (Redakčně upraveno)

Deset lekcí Matky Angeliky o Eucharistii

„Žiji díky Eucharistii.“ *S tímto věčným a srozumitelným prohlášením odhalila Matka Angelika svou identitu apoštolky Eucharistie. Učme se z jejího svědectví o Eucharistii a modleme se jako ona: „Dej mi, Pane, víru, abych pochopila, že s Eucharistií je možné všechno.“*

Od prvního okamžiku, kdy mé oči spočinuly na překrásné zlaté monstranci ve svatyni Nejsvětější svátosti v Hanceville v Alabamě, jsem pochopila, co si získalo srdce Matky Angeliky. Abych byla naprosto upřímná, trochu mě zaskočila velikost a přezdobenost monstrance, ale v té chvíli mi paprsek světla zasvítíl na můj snubní prsten, ozdobený 14 diamanty, které se nádherně zatřpytily. Pomyslela jsem si – tady, na mém prstě, je symbol svátostné manželské smlouvy o lidské lásce. Tehdy jsem to pochopila. Také Matka Angelika, chudobná klariska nepřetržitě adorače, uzavřela smlouvu lásky. Pro svého nebeského Ženicha netoužila po ničem menším, než aby tato hojnost Boží lásky, kterou Eucharistie je, mohla přebývat v nejnádhernějším příbytku. Byla zamilovaná do eucharistického Pána.

O Matce Angelice by se dalo napsat určitě mnohem více a výstižnějších slov, než jsou ta moje. S tisíci katolíky z celého světa jsme si připomínali její život a odkaz, modlili jsme se s celou EWTN rodinou, prožívali velký zármutek. Při jejím přechodu do věčného života jsem si uvědomila, jak velmi tato bystrá, moudrá a odvážná řeholnice ovlivnila mou cestu víry. Přeji si sedět u nohou velké žačky Nejsvětější svátosti a učit se od ní. Nabízím vám jejich deset lekcí o Eucharistii, které pocházejí z jejich písemností. Zanechala nám mnoho neocenitelných perel a ani jedna z nich není ničím přikrášlená.

1. Eucharistická pravda

„Není vznešenější modlitby; není většího vytržení; není důležitější práce; není krutějšího utrpení; není nic, s čím by se dal porovnat okamžik, ve kterém se sdílím s Nejsvětější Trojicí – se všemohoucím Bohem Otcem skrze Ježíše, jeho Syna,

mocí Ducha Svatého. Je to nejúžasnější dar, jaký jsi nám mohl dát.“

2. Eucharistické utrpení

„Pane Bože, pomoz mi zřít se všeho, co je pro mě natolik důležité, že když přistupuji k Tobě v Eucharistii, mám pocit, jako bych šla na Kalvárii.“

„Necítím se dnes dobře, drahý Ježíši, v hlavě mi pulzuje a tělo mám tak slabé, že i jen hovořit s Tebou je pro mě namá-

havé. Snažím se myslet na Tvou hlavu korunovanou trním a žasnu nad Tvou statečností a silou. Myslím na to, jak jsi musel být zesláblý, když jsi bral na ramena kříž, a žasnu nad Tvou láskou. Totéž chci učinit i já pro Tebe. Je zvláštní, drahý Ježíši, že jakmile si vzpomenu na Tvé bolesti, mé jsou proti těm Tvým malicherné.“

3. Eucharistické milosrdenství

„Ponížil ses a stal ses člověkem, přijal jsi za nás utrpení a nyní, ukrytý pod pláštěm s ničím nesrovnatelnou slávou ve formě malého kousku chleba přicházíš tak, abych Tě mohla přijmout do svého nitra.“

4. Eucharistická pokora

„Pane Bože, když bych si skutečně vážila majestátné pokory Eucharistie a když bych plně pochopila příležitost, kterou mám – mít účast na samotné Tvé přirozenosti, navždy by to změnilo můj život.“

„Stojím před Tebou, Pane Bože, jako hříšník. Ze všech Tvých stvoření není takového, které by si méně zasloužilo Tvou lásku, než já ... právě proto se opovažu-

ji přijít před Tebe ... Neboť Tvoje síla se dokonale projevuje ve slabosti. Svou láskou obdarováváš daleko víc nevďečných a nad Tvým milosrdenstvím žasne daleko více těch, kteří si ho nezaslouží.“

5. Eucharistická odvaha

„Posilňuj ve mně lásku a vděčnost za tento ohromující dar. Obdař mě vírou, abych pochopila, že s Eucharistií je možné všechno.“

„Nebeský vězniteli, ty máš klíče od žaláře, který je pro mou duši zklamáním. Odekní dveře tohoto žaláře a dovol mé duši svobodně vejít do říše Tvé lásky. Osvobod' mě od týrání mé vlastní vůle. Určitě nemáš zálibu v neklidu mé duše, a proto se uzavírám do sebe. Slyším však Tvůj šepot: »Odekní ty, neboť klíče máš u sebe; Já jsem připravený vejít a uklidnit tě.«“

6. Eucharistická láska

„Ty ze mě nikdy nespouštíš zrak, ale mé oči bloudí po okolí a hledají místo k odpočinku. Proč nedokážu milovat tak, jak Ty miluješ mě? Proč vyhledávám to, co je dočasné, když mi může patřit to, co je věčné? Má nestálost a přelétavost musí udivovat anděly, kteří vidí marnost věcí, na kterých lpím.“

„Chci Ti, Pane, říct, že Tě miluji. Nechť je má slabost a neúspěch žalostným nářkem zraněného ptáče, které se nedostane samotné zpět do hnízda. Kéž by se má nicota rozplynula v Tvé všemohoucnosti, abych se už nikdy od Tebe neodloučila.“

7. Eucharistická trpělivost

„V každodenních situacích si, Ježíši, uvědomuji, jak velmi Tě potřebuji. Jakmile se snažím projevit trpělivost jen vlastními silami, vyznívá to křečovitě, škrobeně a má to jen krátkou životnost. Každý

o mně ví, že se přímo zoufale snažím být trpělivá. Když pozvedám svou duši a srdce k Tobě, drahý Ježíši, vidím Tvou uklidňující trpělivost a má duše se jí opájí jako vysušená rostlinka rosou. Tvá trpělivost proniká celou mou bytostí a jen tehdy jsem trpělivá. Potrvá dlouho, než se naučím, že ovoce dokážu přinášet jen v Tobě.“

8. Eucharistické společenství

„Někdy si, Ježíši, představuji Tvoji tvář a to, jak kráčíš prašnými cestami. Ráda myslím na to, že stojíš při mně a s velkou láskou a porozuměním sleduješ, co činím. Dej, abych nikdy neztratila ze zřetel pravdu, že Tvá skutečná nádhera dalece převyšuje i ty nejdivočejší představy, jaké o Tobě mám.“

9. Eucharistické odpuštění

„Bože Otče, odevzdávám se Tvému soucitnému Duchu a snažím se zhluboka napít z Tvé milosrdné lásky. Paměť mi připomíná minulé přestupky a duše je rozbolavělá z hněvu předešlých dní – dní, které přinesly slzy a smutek. Vždy

když si pomyslím, že už jsou pryč, vrátí se s obnovenou silou a já si uvědomím, že co se týče soucitu a odpuštění, nikam jsem se neposunula. Vkládám svou paměť do Tvého laskavého milosrdenství. Ponoř mou duši do bezbřehého oceánu své mi-

losti a vrať mi ji obnovenou, uzdravenou a osvěženou láskou ke každému a s touhou nikomu neublížit.“

10. Eucharistický čas

„Život je tak krátký, můj Pane. Všechny mé včerejšky jsou mlhavé a zitrky nejisté. Jediné, co vlastním, je tento okamžik, který právě prožívám, a i ten přechází rychle. Proč mám v životě s časem takové problémy? Z Tvých rukou jde o nejvzácnější dar a já bych ho měla střežit jako poklad. Poskytuje mi příležitost lépe Tě poznat a víc Tě milovat, podobat se Ježíši a nechat se naplňovat jeho vlastním Duchem, růst ve svatosti a napravovat hříchy. Děkuji Ti, můj Pane, za čas.“

Eucharistické zmrtvýchvstání

„Eucharistie přemosťuje propast mezi hříšným lidstvem a vykoupeným lidstvem a připravuje nás pro oslavené lidstvo při Kristově druhém příchodu. Klíčovým prvkem v procesu transformace v Krista je Duch Svatý.“

„Duch Svatý nás přivádí k trvalému setkání s Kristem v Eucharistii, ve kterém zůstáváme jako ratolesti na vinném kmeni (srov. Jan 15,4). Takové splynutí není nikterak dočasné. Fyzická přítomnost Krista v Eucharistii je životně důležitá, protože naše těla slouží jako »chrámy Ducha Svatého« (srov. 1 Kor 6,19).“

Eucharistie ovlivňuje tvé vzkříšení. P. Lawrence Lovasik učí, že »svatě přijímání vytváří mezi Ježíšem a námi nejen duchovní spojení, ale i fyzické – formou chleba. Vzkříšení těla se dá zpětně odvodit z tohoto fyzického kontaktu s Kristem. Vzkříšená těla těch, kteří byli hodni přijímat Eucharistii během života, budou překvapivě zářit právě díky častému kontaktu s Ní během života – se vzkříšeným Tělem jejich Pána.“ (Beckman, *God's Healing Mercy*)

Představ si, jak musí zářit duše této františkánské řeholnice, která svůj duchovní život a své utrpení prožívala v ustavičném spojení s Eucharistií. Život a odkaz Matky Angeliky se dá zcela právem vyjádřit slovy: „Žiji díky Eucharistii.“

Zdroj: <https://catholicexchange.com/mother-angelica-ten-eucharistic-lessons>,
6. 4. 2016

Přeložila a upravila -jk-

TÝDEN NOVÉ EVANGELIZACE PRO VĚŘÍCÍ I HLEDAJÍCÍ

7.–12. září 2020 • Praha – Nové Město, klášter kapucínů, kostel sv. Josefa

PROGRAM:

- **13–17 hod.** – infostánek, kafestánek, příležitost k zastavení, příležitost k rozhovoru
- **17 hod.** – duchovní přednáška
- **18 hod.** – mše svatá • po mši svaté – osobní svědectví k tématu večera
- **19.30 hod.** – evangelizační program, Noc světla, biblický večer, adorace za vnitřní uzdravení, Davidův stánek.

DUCHOVNÍ PŘEDNÁŠKY od 17 hod.:

- pondělí: *Hledající víra* – P. Jakub Sadílek OFM, provinciál
- úterý: *Důvěřující víra* – PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.
- středa: *Naděje* – P. František Kroczeck OFM Cap
- čtvrtek: *Víra projevující se láskou* – P. Bogdan Stępień, OSPPE
- pátek: *Vnitřní svoboda a radost* – Jiří Bárta, Evangelizační škola Marie

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ PROGRAMY od 19.30 h.:

- pondělí: modlitební *Noc světla*
- úterý: *Biblický večer* – rozjímání Mt 9,18–26; biblické tance radosti
- středa: *Adorace za vnitřní uzdravení* s relikvií sv. Otce Pia z Pietrelcinu
- čtvrtek: *Davidův stánek* – chvály, uctívání (katolíci + protestanti)

PÁTEK OD 19 hod.:

Poděkování zástupcům policie s modlitbou (katolíci + protestanti).

SOBOTA:

Davidův stánek – chvály, uctívání (katolíci + protestanti).

Srdčně zvou bratři kapucíni a evangelizační společenství „Cestou k životu“
(ckz2017.wordpress.com).

Uzdravit svět – 1. Úvod

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

horizonty i během plavby v nesnadných vodách naší doby.

Nové setkání s evangeliem víry, naděje a lásky nás vybízí přijmout kreativního a obnovného ducha. Tak budeme s to proměnit kořeny svých fyzických, duchovních a sociálních slabostí. Budeme moci v hloubi uzdravit nespravedlivé struktury a destruktivní praktiky, jež nás od sebe navzájem dělí, ohrožují lidskou rodinu a naši planetu.

Ježíšovo působení nabízí mnohé příklady uzdravení. Když vyléčí ty, kdo jsou stíženi horečkou (srov. Mk 1,29–34), malomocenstvím (srov. Mk 1,40–45), ochrnutím (srov. Mk 2,1–12); když vrací zrak (srov. Mk 8,22–26; Jan 9,1–7), řeč či sluch (srov. Mk 7,31–37), uzdravuje ve skutečnosti nejenom fyzické zlo, které je skutečným zlem, nýbrž uzdravuje celého člověka. A takto – uzdraveného – jej znovu uvádí do společenství a vysvobozuje z jeho izolace, protože jej uzdravil.

Pomysleme na krásný příběh uzdravení ochrnutlého v Kafarnaum (srov. Mk 2,1–12), který jsme slyšeli v úvodu. Zatímco Ježíš kázal, čtyři muži přinášeli svého ochrnutlého přítele k Ježíši, a poněvadž tam bylo mnoho lidí, nemohli vejít dovnitř. Udělali tedy ve střeše otvor a spustili lehátko s ochrnutlým před ním. „Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutlému: »Synu, odpouštějí se ti hří-

chy.« (v. 5) A potom jako viditelné znamení dodal: „Vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ (v. 11)

Podivuhodný to příklad uzdravení! Kristův čin je přímá odpověď na víru oněch lidí. Na naději, kterou do něho vkládají, a na lásku, kterou si vzájemně prokazují. Ježíš tedy uzdravuje, nikoli však jen ochrnutí. Ježíš uzdravuje všechno, odpouští hříchy, obnovuje život ochrnutlého i jeho přátel. Působí znovuzrození. Fyzické a duchovní uzdravení – všechno najednou – je plodem osobního i sociálního setkání. Představme si, jak toto přátelství i víra všech přítomných v onom domě vzrostly díky tomuto Ježíšovu činu, uzdravujícímu setkání s Ježíšem!

A potom se ptáme: Jak můžeme pomoci uzdravit náš svět dnes? Jako učedníci Pána Ježíše, který je lékařem duší i těl, jsme povoláni pokračovat „v jeho díle spásy a uzdravování“ (srov. KKC, 1421) ve fyzickém, sociálním a duchovním smyslu.

Církev, třebaže poskytuje uzdravující Kristovu milost skrze svátosti a třebaže provozuje zdravotnické služby v nejvzdálenějších koutech planety, není znalkyní prevencí či terapií pandemie. Poskytuje pomoc nemocným, ale není znalkyní. A nevydává ani specifické sociálně-politické pokyny (srov. sv. Pavel VI., *Octogesima adveniens*, 14. 5. 1971, č. 4). To je posláním politických a společenských představitelů.

lů. Nicméně, během staletí Církev ve světle evangelia vypracovala některé sociální zásady (srov. *Kompendium sociální nauky církve*, 160–208; česky vydalo Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2008), které představují základ, mohou nám pomoci vydat se vpřed a připravit budoucnost, kterou potřebujeme. Cítuji ty hlavní, jež spolu úzce souvisejí: zásada důstojnosti lidské osoby, zásada společného dobra, zásada přednostního rozhodování ve prospěch chudých, zásada univerzálního určení statků, zásada solidarity a subsidiarity, zásada péče o náš společný dům. Všechny tyto zásady pomáhají vládnoucím představitelům společnosti při prosazování růstu a v této pandemii rovněž při uzdravení osobního a sociálního tkániva. Všechny tyto zásady vyjadřují různými způsoby ctnosti víry, naděje a lásky.

V následujících týdnech zvu ke společnému zamyšlení nad naléhavými otázkami, které vyjevila pandemie, zejména sociálními chorobami. Učinně tak ve světle evangelia, teologálních ctností a zásad sociální nauky Církve. Prozkoumáme, jak může naše katolická sociální tradice pomoci lidské rodině uzdravit svět, který trpí vážnými chorobami. Je mojí touhou, abychom se jako následovníci Ježíše, který uzdravuje, všichni společně zamysleli a zasadili o vytvoření lepšího světa, plného naděje pro budoucí generace (*Evangelii gaudium*, 183).

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se Hospodinovo slovo stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

2. čtení – Řím 12,1–2

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinášejte sami sebe v obět živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A nepřizpůsobuje se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli ro-

zeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohubílé a dokonalé.

Evangelium – Mt 16,21–27

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě,

neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Pondělí 31. 8. 2020

6:05 Bez tebe to nejde: Umění a potřeba říci druhému ne **7:10** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **7:40** O starých Starých Hamrech **8:30** V pohorách po horách (55. díl): Velká Rača – Kysucké Beskydy **8:45** Jak potkávat svět (16. díl): S Janem a Liselotte Rokytovými **10:10** Příroda kolem nás: Rozinka a medvědi **10:30** V posteli POD NEBESY V. (7. díl) **11:25** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **11:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** První křesťané: Pohoršení kříže **13:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vzdáleným nablízku **14:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (133. díl): My sme hráli(y) na cimbály... **15:45** V souvislostech **16:10** Noční univerzita: Mons. Zdeněk Wasserbauer – Františkova vize života křesťana v dnešním světě **17:25** Egypt – Ať je požehnaný Tvůj lid v Egyptě **18:00** Můj chrám: Ing. arch. Jan Soukup, katedrála Plzeň **18:25** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **18:45** Víra do kapsy: Žena v církvi **19:00** Dominika na Mohelnickém dostavníku [P] **19:30** Církev za oponou: Celibát **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (92. díl): S Mons. Františkem Radkovským **21:20** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals [P] **22:00** Noemova pošta: Srpen 2020 **23:35** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **23:50** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Nepořádná astronomie aneb Jednou z ní budou vlády vybírat daně **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 9. 2020

6:05 Pod lampou **8:10** V souvislostech **8:35** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Pěšák Boží **10:00** Koncert Naděje pro Irák, bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (55. díl): Velká Rača – Kysucké Beskydy **13:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkni se ran **13:30** Klauzura **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Cvrlikání (69. díl): Plachý host **15:45** V pohorách po horách (19. díl): Klák – Lučanská Malá Fatra **16:00** Outdoor Films s Liborem Duškem (92. díl): Člověk mnoha tváří a profesí **17:30** Ťažká muzika **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:20** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **19:05** Velké ticho v Poličanech **19:30** Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Stopy ve sněhu **21:00** Řeckokatolický magazín [P] **21:15** Práce jako na kostele **21:30** Za obzorem **22:05** Má vlast: Mariánské Lázně **23:15** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **0:15** Nárožní kámen **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2020 **6:25** Noční univerzita: Mons. Zdeněk Wasserbauer – Františkova vize života křesťana v dnešním světě **7:35** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **8:00** Bačkorám navzdory: Alice v říši divů **8:15** Nebojte se! CSM 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **10:40** Oživení studené války? **11:10** V pohorách po horách (74. díl): Klíč – Lužické hory **11:20** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovařystva Ježíšova **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **13:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **13:25** Srbsko:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Semínko naděje **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Luboš Malina & Kateřina García na Folkových prázdninách **15:20** Příroda kolem nás: Návrat praturů a divokých koní do přírody **15:40** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **16:05** Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2020 **16:25** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **17:25** Mwebare kwija – Klinika v buši **17:45** Velehradská zastavení, díl 6. – Poutníci ze Slovenska **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:25** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:35** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Příroda kolem nás: Ježek a buvol pralesní **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: Jan Špilar – Smysl oběti a objetí nejen v Bibli [P] **23:00** Generální audience papeže Františka **23:25** První křesťané: Pohoršení kříže **0:00** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **0:30** Víra do kapsy: Žena v církvi **0:45** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 9. 2020

6:05 Má vlast: Mariánské Lázně **7:15** Milovat až do zapomnění **8:05** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Ale on není bílý **9:45** Noemova pošta: Srpen 2020 **11:20** Víra do kapsy: Nalinkoval Bůh můj život? **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **13:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Divadlo pro anděly **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Dokonalá radost **15:05** Na pořadu rodina (4. díl): Nevzdali jsme to **16:10** Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2020 **16:30** Česká hudba na zámčích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí **17:10** Poletuchy: Na skok do Štamberka **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** V pohorách po horách (55. díl): Velká Rača – Kysucké Beskydy **18:25** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:45** Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrílometodějská tradice v Olomouci **19:00** Večeře u Slováků: 23. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou [L] **21:30** Za obzorem [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2020 **0:30** Colours 2015: Výběr z vystoupení kapel na Drive Stage **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2020 **6:25** Bez tebe to nejde: Zameť si před vlastním prahem **7:30** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **8:00** První křesťané: Pohoršení kříže **8:30** Hadath Baalbek **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Kmochův Kolín: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **10:20** V pohorách po horách (64. díl): Dráteníčky **10:30** K jádru věci **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme

si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **13:25** Dominika na Mohelnickém dostavníku **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Poletuchy: Na skok do kraje rozvitého **15:20** Struny nad Oslavou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2020 **16:25** Outdoor Films se Štěpánem Černouškem (42. díl): Sibiřské gulagy **18:00** Živě s Noe [P] **18:10** Odkaz předků (4. díl): Morávka **18:25** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:40** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti **21:35** Za obzorem **22:10** Ruce Panny Marie **23:40** Neřez v COOLTOURu 2011 **0:05** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 9. 2020

6:05 Bez tebe to nejde: Pomoz mi s životem **7:10** Ve službě Šuárů **7:40** Adopce srdce **8:15** Obdarovávaní – Otec Radek **8:30** Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník **8:55** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **9:00** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **9:35** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) **9:52** GOODwillBOY III. (5. díl): Vox **10:35** V posteli POD NEBESY V. (8. díl) **11:25** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2020 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou **15:30** Portréty krajiny **16:00** O zaniklé Karviné **16:45** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdninách [P] **18:00** První křesťané: Obrácení impéria **18:30** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 1. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **21:00** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 [P] **21:50** Za obzorem **22:20** V pohorách po horách (70. díl): Siná – Nízké Tatry **22:30** Za obzorem **23:00** Prorok lóžeitel: Solanus Casey **0:05** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 9. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:25** Klapka s... (92. díl): Ing. Zuzanou Dobiášovou **7:30** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **7:50** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou **9:15** Večeře u Slováků: 23. neděle v mezidobí **9:40** Církev za oponou: Celibát **10:00** Mše svatá [L] **11:10** Dítě 31 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 1. díl **14:10** Muzikanti, hrajte **14:40** Kambodža pohledem zblízka **15:05** Noční univerzita: Jan Špilar – Smysl oběti a objetí nejen v Bibli **16:00** Po stopách Ježíše Krista (1. díl): Stalo se... **16:35** Poletuchy: Na skok do Noe **17:10** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **18:00** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **18:05** Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády **18:35** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **19:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **19:25** Příroda kolem nás: Mezinárodní setkání sokolníků **19:50** Přejeme si... **20:05** Gramofon (1. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **21:20** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **21:30** V souvislostech **22:00** K jádru věci **23:05** Za obzorem **23:35** Harfa Noemova: Claudio Monteverdi **23:55** Za obzorem **0:25** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 31. 8. o 20:15 hod.: A teraz čo?

(Ako spoznám, že vo mne pôsobí Duch Svätý?)

Veľakrát počúvam, že ten a ten človek je naplnený Duchom Svätým, alebo že nejaká myšlienka bola od Ducha Svätého. Ako to mám rozpoznať, či som si to len ja nedomyslel, alebo či vo mne naozaj pôsobil Duch Svätý? Odpovede na tieto otázky hľadá dp. Ján Buc.

Utorok 1. 9. o 21:15 hod.:

Sedem svätých (dokument)

Časozberný audiovizuálny dokument o vzniku, inštalácii a posviacke sóch siedmich svätých v Starej Bystrici z dielne sochárov Loviškovcov.

Streda 2. 9. o 16:05 hod.:

Brat František (Sviatosť birmovania)

Brat František nám predstaví sviatosť birmovania, ako sa slávi a ako sa máme na jej prijatie správne pripraviť. Pomôže nám pochopiť, aké veľké milosti nám Boh dáva cez túto mimoriadnu sviatosť.

Štvrtok 3. 9. o 16:45 hod.:

Zabudnuté poklady

Slovensko je bohaté na architektonické a umelecké skvosty v podobe sakrálnych objektov. Prostredníctvom nášho nového dokumentárneho formátu vám chceme niektoré takéto, často zabudnuté alebo prehladané poklady priblížiť.

Piatok 4. 9. o 18:00 hod.: Wau Wote (film)

V priebehu desaťročia útočia na kresťanov v Keni aš-Šababskí teroristi. Medzi moslimami a kresťanmi rastie strach a nedôvera. Až do decembra 2015, keď moslimskí cestujúci v napadnutom autobuse preukážu, že môže zvíťaziť solidarita.

Sobota 5. 9. o 16:00 hod.: Fatimská sobota

Priamy prenos z Národnej baziliky v Šaštíne.

Nedeľa 6. 9. o 10:30 hod.: Svätá omša z Komárna

Priamy prenos z baziliky sv. Ondreja.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. SRPNA – 5. ZÁŘÍ 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 8.		PO 31. 8.		ÚT 1. 9.		ST 2. 9.		ČT 3. 9.		PÁ 4. 9.		SO 5. 9.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	1734	1953	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	1734	1953	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	1735	1954	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	953	1066	969	1083	1492	1679	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	1724	1943	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	954	1067	970	1084	1492	1680	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 29. 8.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	1736	1955	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	1737	1956	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	712	804	713	805	948	1060	962	1076	979	1094	1492	1680	1011	1129	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	1731	1950	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	963	1077	980	1095	1492	1680	1012	1130	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 30. 8. – 22. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 20,7-9

Ž 63(62),2.3-4.5-6.8-9

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!*)

2. čt.: Řím 12,1-2

Ev.: Mt 16,21-27

Pondělí 31. 8. – ferie

1. čt.: 1 Kor 2,1-5

Ž 119(118),97.98.99.100.101.102

Odp.: 97a (*Jak miluji tvůj zákon, Hospodine!*)

Ev.: Lk 4,16-30

Úterý 1. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 2,10b-16

Ž 145(144),8-9.10-11.12-13ab.13cd-14

Odp.: 17a (*Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách.*)

Ev.: Lk 4,31-37

Středa 2. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 3,1-9

Ž 33(32),12-13.14-15.20-21

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Lk 4,38-44

Čtvrtek 3. 9. – památka sv. Řehoře Velikého

1. čt.: 1 Kor 3,18-23

Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6

Odp.: 1a (*Hospodinu náleží země i to, co je na ní.*)

Ev.: Lk 5,1-11

Pátek 4. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 4,1-5

Ž 37(36),3-4.5-6.27-28.39-40

Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

Ev.: Lk 5,33-39

Sobota 5. 9. – nezávazná památka sv. Terezy z Kalkaty nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 4,6-15

Ž 145(144),17-18.19-20.21

Odp.: 18a (*Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)

Ev.: Lk 6,1-5

KALENDÁŘE NA ROK 2021

DĚDICTVÍ OTCŮ

Redakčně zpracovali Pavel Mareš a Kateřina Zýmová • Podklady k liturgickým čtením Vojtěch Novotný • Fotografie Fotografický spolek Člověk a Víra, na obálce Jakub Šerých

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

*Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč*

SPOLU@KRESTANSKAMEDIA • S TEXTY MARIE SVATOŠOVÉ

Na vzniku spolupracovali Zdeněk Drštka, Jiří Stejskal a Jan Janoška • Fotografie Jana Podhorská, Lubomír Pospíšil, Markéta Žížkovská, Jan Zahradníček, Jarka Herzánová, Tomáš Lanča, Jiří Vrabec a Immaculata

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021 se základními informacemi o těchto médiích: Katolický týdeník, Televize Noe, Tarsicius, IN!, Signály.cz, Immaculata, DUHA, Radio Proglas.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 69 Kč

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč*

POUTNÍ MÍSTA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021. Fotografie poutních míst jsou nejen z ČR, ale i z jiných zemí světa.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč*

KATOLICKÝ KALENDÁŘ S CITÁTY SVATÝCH

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč*

SLOVO NA CESTU

S texty Mons. Mgr. Pavla Posáda, pomocného - světícího biskupa českobudějovického

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč*

KATOLICKÝ KALENDÁŘ POKLADY VÍRY

S texty z Katechismu katolického náboženství ThDr. Františka kard. Tomáška

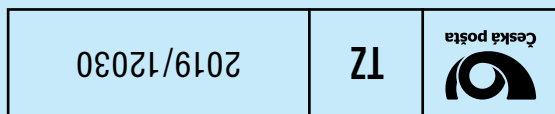
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

*Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, Litmanová, Medzugesorje aj.), se podílí zejména konečným usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.
Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako týdeník: e-mail: periodika@matticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávkový kniž: e-mail: objednavky@matticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz, inzerce: redakce@matticecm.cz), redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávkový schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní